

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel: Tamar (2 Samuël 13: 1-22)

Vermoedelijk kijkt vrijwel elk meisje in iedere cultuur uit naar de dag dat de prins van haar dromen in levenden lijve voor haar zal staan. Ze droomt van een geweldige huwelijksdag en ziet zichzelf in haar bruidskleed als stralend middelpunt. 'En ze leefden nog lang en gelukkig'. Maar lang niet altijd komt dit 'sprookje' uit. Ook Tamar zal zo hebben gedroomd. Als dochter van koning David wacht haar een mooie toekomst. Ze is jong en knap. Nu woont zij nog in het vrouwenhuis, afgeschermd van de mannen. Maar er komt een dag waarop haar vader haar zal uithuwelijken. Wie zal de man zijn met wie zij haar leven mag delen?

Onteerd

Op een dag wordt Tamar geroepen. Haar oudere halfbroer Amnon schijnt ziek te zijn. Hij heeft gevraagd of Tamar mag komen om eten voor hem klaar te maken. Onbewust van wat haar te wachten staat, gaat het meisje op stap. Vader David gaf immers toestemming. Ze kneedt het meel, bakt de koeken en biedt ze hem aan. Maar waarom stuurt hij nu iedereen weg? Waarom vraagt hij haar om het eten naar de slaapkamer te brengen zodat hij uit haar hand kan eten? Gaan er waarschuwinglichtjes branden of heeft dit maagdelijke meisje geen idee wat haar te wachten staat? Al snel wordt duidelijk dat de begeerte van Amnon niet uitgaat naar de koeken, maar naar de aantrekkelijke Tamar. Zodra hij de kans krijgt, grijpt hij haar vast: Kom bij mij liggen. Tamar laat dit niet zomaar gebeuren; zij probeert hem tegen te houden. Uit de verschillende argumenten die zij aanvoert, blijkt haar wijsheid, zelfs in deze precaire situatie: 1. Het is een schande in Israël (tegen Gods wetten). 2. Wat moet er van mij worden als mijn eer is geroofd? 3. Denk aan jezelf, je vernietigt je toekomst. 4. Praat eerst met de koning, hij zal toestemming geven tot een huwelijk.

De droom is uit

Amnon luistert niet. Met geweld neemt hij haar en onteert haar. Wat een gruwelijke gebeurtenis. Hoe durft die knaap te beweren dat liefde hem drijft? Zijn hartstocht slaat over in grote afkeer: Sta op, ga weg! Opnieuw spreekt de wijze Tamar tot zijn geweten: Mij weg te sturen is erger dan het andere dat je mij hebt aangedaan. Als oud vuil laat Amnon haar buiten de deur zetten. Tamar scheurt haar pronkgevaad en jammerend gaat ze op weg naar huis. Haar droom is uit, haar leven verknoeid. Veel begrip ontvangt ze niet. Broer Absalom adviseert haar: Zwijg erover, trek het je niet teveel aan. Hij neemt haar op in zijn huis. Daar leeft zij verder als een eenzame, beschadigde vrouw. Over haar is verder niets bekend. Wel lezen we de gevolgen: een compleet familiedrama met uitsluitend verliezers,

En verder?

Hoeveel vrouwen hebben wereldwijd niet hetzelfde meegemaakt? Hoeveel vrouwen worden nog dagelijks onteerd en verkracht? Misschien krijg jij bij dit verhaal flashbacks uit je eigen leven. Ook jouw droom is uit, je leven verknoeid. Is er leven na misbruik? Welke adviezen heb jij gekregen? Maar vooral: welke troost van God heb jij ervaren in jouw leven? Ben jij in staat om anderen daarmee te troosten (2Kor.1:3,4)? Tamar heeft nooit kunnen vermoeden dat God haar verhaal heeft laten optekenen in de Bijbel. In haar geval neemt Absalom het recht in eigen hand. Zodra hij de kans krijgt, doodt hij Amnon. Wij mogen echter vertrouwen dat God eenmaal rechtvaardig zal oordelen. Hij ziet alles, Hij aanschouwt moeite en verdriet om het in Zijn hand te leggen (Ps.10:14).